Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 18. julija 2013 *

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Kmetijstvo — Skupna ureditev trgov — Uredba (EGS) št. 3665/87 — Izvozna nadomestila — Preusmeritev blaga, namenjenega za izvoz — Izvoznikova obveznost povračila — Nesporočitev podatkov v zvezi z zanesljivostjo sopogodbenika, osumljenega goljufije, s strani pristojnih organov — Višja sila — Neobstoj“

V zadevi C-99/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) z odločbo z dne 9. februarja 2012, ki je prispela na Sodišče 24. februarja 2012, v postopku

Eurofit SA

proti

Bureau d’intervention et de restitution belge (BIRB),

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi M. Berger, predsednica senata, E. Levits in J.-J. Kasel (poročevalec), sodnika,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za družbo Eurofit SA S. Woog, odvetnik,

— za belgijsko vlado M. Jacobs in J.-C. Halleux, agenta, skupaj z B. De Moorom in V. van Steenkistejem, odvetnikoma,

— za Evropsko komisijo B. Burggraaf in D. Triantafyllou, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago pojma višje sile v smislu Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 351, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994 (UL L 310, str. 57, v nadaljevanju: Uredba št. 3665/87).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Eurofit SA (v nadaljevanju: Eurofit) in Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) zaradi vračila izvoznih nadomestil, ki so bila tej družbi izplačana na podlagi ponarejenih dokumentov.

Pravni okvir

3 V prvi in drugi uvodni izjavi Uredbe št. 2945/94 je bilo navedeno:

„ker pravila Skupnosti predvidevajo odobravanje izvoznih nadomestil samo na podlagi objektivnih kriterijev, zlasti količine, vrste in lastnosti izvoženega proizvoda ter njegove geografske destinacije; ker je glede na izkušnje treba poostriti ukrepe za boj proti nepravilnostim in predvsem proti prevaram, ki bi lahko škodljivo vplivale na proračun Skupnosti; ker je v ta namen treba predvideti povračilo preveč plačanih zneskov in kazni, da bi spodbudili izvoznike k upoštevanju pravil Skupnosti;

ker je za zagotovitev pravilnega delovanja sistema izvoznih nadomestil treba izvajati kazni ne glede na subjektivno krivdo; ker pa je kljub temu primerno, da se kazni v določenih primerih ne uporabi, zlasti v primeru očitne napake, ki jo prizna pristojni organ, in da se uporabi strožje kazni v primeru naklepa".

4 Uredba št. 3665/87 je določala možnost koriščenja izvoznih nadomestil za izvoznike, ki izvažajo kmetijske proizvode zunaj ozemlja Evropske unije.

5 Člen 5 Uredbe št. 3665/87 je določal:

„1. Diferencialno ali nediferencialno nadomestilo se izplača, če je proizvod zapustil carinsko območje Skupnosti, pod pogojem, da je bil proizvod – razen če je bil zaradi višje sile uničen v tranzitu – uvožen v tretjo državo in, kadar je to primerno, v določeno tretjo državo v dvanajstih mesecih od datuma sprejema izvozne deklaracije:

[…]

3. Če se je proizvod po tem, ko je zapustil carinsko območje Skupnosti, zaradi višje sile pokvaril ali uničil pri prevozu, se

— v primeru diferencialnega nadomestila plača del nadomestila, določen v skladu z določbami člena 20,

— v primeru nediferencialnega nadomestila plača celotni znesek nadomestila."

6 Člen 11(1) iste uredbe je določal:

„Če se ugotovi, da je izvoznik z namenom pridobitve izvoznega nadomestila zaprosil za višje izvozno nadomestilo, kot mu pripada, se za zadevni izvoz plača nadomestilo, ki velja za dejansko izvožene proizvode, ki se zmanjša za

(a) polovico razlike med zaprošenim nadomestilom in nadomestilom, ki velja za dejanski izvoz;

(b) dvakratno razliko med zaprošenim nadomestilom in veljavnim nadomestilom, če je izvoznik namenoma navedel napačne podatke.

[…]

Kazen, predvidena v točki (a), se ne uporabi:

— v primeru višje sile,

— v izjemnih primerih zaradi okoliščin, na katere izvoznik nima vpliva in ki so nastale po sprejemu izvozne deklaracije ali plačilne deklaracije s strani pristojnih organov, in pod pogojem, da izvoznik obvesti pristojne organe o teh okoliščinah neposredno po tem, ko zanje izve, in v roku, predvidenem v členu 47(2), razen če so pristojni organi že sami ugotovili, da zaprošeni znesek nadomestila ni pravilen,

— v primeru očitne napake v zvezi z zaprošenim nadomestilom, ki jo prizna pristojni organ,

[…]

Če zaradi zmanjšanja, navedenega pod točkama (a) ali (b), pride do negativnega zneska, mora ta znesek plačati izvoznik.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

7 Eurofit je belgijska družba, ki se ukvarja s predelavo mleka in z izvozom mlečnih izdelkov v tretje države.

8 Julija 1996 je družba Eurofit izvozila maslo v Albanijo prek Italije. Blago naj bi se prevažalo s tovornjakom do Barija (Italija), nato pa z ladjo v Albanijo.

9 Italijanski posrednik, zadolžen za izvoz, je bila družba Di Fenza & Figli (v nadaljevanju: Di Fenza). Blago je moralo biti plačano že pred dobavo, znesek nadomestila pa je moral biti zavarovan z bančno garancijo.

10 Prva dobava je vzbudila dvome glede zanesljivosti posrednika. Blago je bilo namreč preusmerjeno v Neapelj (Italija), kraj skladiščenja v Neaplju ni bil znan, med tem mestom in Albanijo pa ni bilo nobene pomorske povezave.

11 Družba Eurofit, ki je stopila v stik z belgijskim konzularnim predstavništvom v Neaplju, se je odločila, da se tovornjak z blagom vrne v domovino, pri čemer je o tej odločitvi obvestila BIRB.

12 Po tem, ko jo je navedeni posrednik pomiril, je družba Eurofit odposlala nov tovornjak z 22 tonami masla. Ta je v Bari prispel 14. avgusta 1996.

13 BIRB je 10. septembra 1996 družbi Eurofit potrdil prejem dokumenta T5, ožigosanega s potrebnimi žigi pristojnih organov, in izplačal prvo izvozno nadomestilo v višini 1.521.670 BEF.

14 Poleg tega je družba Di Fenza družbi Eurofit poslala dokument, ki ga je italijansko ministrstvo za finance poslalo BIRB, in dokument o dajanju izvoženega blaga v promet v Albaniji.

15 Družba Eurofit je 26. septembra 1996 opravila drugo dobavo, ki jo je družba Di Fenza plačala v gotovini. Izkazalo pa se je, da je bil ček, izdan kot varščina za nadomestilo, brez kritja.

16 BIRB je 31. oktobra 1996 potrdil prejem dokumenta T5, vezanega na to drugo dobavo.

17 Družba Eurofit je tako od julija do novembra 1996 odposlala deset tovornjakov, od katerih je vsak prevažal 22 ton masla.

18 Ta družba je za dobavo prvih petih in sedmega tovornjaka od BIRB prejela izvozna nadomestila v višini 9.266.133 BEF (229 701,44 EUR).

19 Vendar je BIRB blokiral plačila za blago iz šestega, osmega, devetega in desetega tovornjaka.

20 Družba je glede osmega tovornjaka, ki so ga italijanski organi zasegli, pred italijanskimi sodišči vložila tožbo zoper g. Di Fenzo. Zoper njega je bila leta 2003 izdana obsodilna kazenska sodba zaradi ponarejanja listin T1 in T5.

21 Pozneje se je izkazalo, da vso izvoženo blago najverjetneje nikoli ni zapustilo ozemlja Unije in da so bili prevozni dokumenti, ki so bili poslani BIRB, ponarejeni.

22 BIRB je 10. marca 1998 od družbe Eurofit zahteval vračilo neupravičeno izplačanih nadomestil, povečanih za kazen, določeno v členu 11(1) Uredbe št. 3665/87. Vendar se je BIRB pozneje odrekel znesku te kazni.

23 Družba Eurofit je julija 1999 predlagala, da nadomestila, ki jih je prejela, vrne BIRB, pri čemer pa je pojasnila, da to plačilo ne vpliva na njeno pravico do vložitve tožbe zoper ta organ.

24 Družba Eurofit je septembra 2001 vložila tožbo proti BIRB pri predložitvenem sodišču za vračilo navedenih nadomestil v višini 229 701,43 EUR in za plačilo nadomestil za šesti, osmi, deveti in deseti tovornjak v višini 164 299,79 EUR. Poleg tega je družba Eurofit predlagala, naj jo oprostijo plačila kazni zaradi neuporabe izvoznih dovoljenj.

25 Predlog družbe Eurofit temelji na načelu izjeme višje sile v smislu Uredbe št. 3665/87, pojma, za katerega je značilen obstoj okoliščin, na katere izvoznik nima vpliva, ki so neobičajne in nepredvidljive ter katerih posledic ni mogoče preprečiti kljub vsej potrebni skrbnosti.

26 Čeprav družba Eurofit priznava, da samega dejstva, da je ponarejanje storila njena sopogodbenica, družba Di Fenza, ni mogoče šteti za višjo silo, saj je izbira sopogodbenika tveganje, ki ga prevzame gospodarski subjekt, ob sklicevanju na sodbo z dne 7. septembra 1999 v zadevi De Haan (C-61/98, Recueil, str. I-5003) zatrjuje, da so ji pristojni nacionalni organi s svojim ravnanjem preprečili pravilno dojemanje tveganja pri tem poslu in je s tem niso odvrnili od tega, da bi začela izvažati ali da bi nadaljevala z zadevnim izvozom, ter da je zato upravičena do izjeme višje sile.

27 BIRB zavrača, da bi mu bilo mogoče pripisati kakršno koli kršitev in nasprotno meni, da družba Eurofit ni ravnala z vso potrebno skrbnostjo, da bi preprečila nastanek škode. BIRB glede zgoraj navedene sodbe De Haan meni, da je bila izdana v okviru ureditve, ki je drugačna od te, ki se uporablja za spor o glavni stvari, in da torej te sodbe ni mogoče prenesti na določbe Uredbe št. 3665/87.

28 Predložitveno sodišče v zvezi s trditvijo BIRB, da ni storil kršitve, ugotavlja, da izjeme višje sile, na katero se sklicuje družba Eurofit, ni mogoče enačiti s pojmom kršitve pristojnih nacionalnih organov. Meni pa, da je to, da so ti organi, če je tak primer, družbo Eurofit vedoma držali v nevednosti v zvezi z njenim izvozom in niso preverili carinskih dokumentov – tudi če je ta opustitev upravičena zaradi kazenske preiskave, ki je bila v teku – upoštevno pri presoji pojma višje sile, ker je bila presoja družbe Eurofit glede zanesljivosti njene sopogodbenice zaradi tega izkrivljena.

29 V teh okoliščinah je predložitveno sodišče prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložili to vprašanje:

„Ali se lahko šteje, da gre za višjo silo v smislu Uredbe št. 3665/87 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, če pristojni organi ne zagotovijo zahtevanih informacij ali gospodarskemu subjektu namerno dajo napačne informacije, tako da ga zavedejo pri presoji o zanesljivosti sopogodbenika, ki je že osumljen goljufije?“

Vprašanje za predhodno odločanje

30 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba določbe Uredbe št. 3665/87 razlagati tako, da to, da pristojni nacionalni organi izvoznika niso obvestili o obstoju tveganja, da je njegov sopogodbenik storil kaznivo dejanje goljufije, pomeni višjo silo v smislu te uredbe.

31 Najprej je treba spomniti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pojem višje sile razumeti v smislu okoliščin, ki jih ni povzročil tisti, ki se nanje sklicuje, ter so neobičajne in nepredvidljive, hkrati pa se njihovim posledicam kljub vsej skrbnosti ne bi bilo mogoče izogniti (sodbe z dne 5. februarja 1987 v zadevi Denkavit België, 145/85, Recueil, str. 565, točka 11; z dne 5. oktobra 2006 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-377/03, ZOdl., str. I-9733, točka 95, in z dne 18. marca 2010 v zadevi SGS Belgium in drugi, C-218/09, ZOdl., str. I-2373, točka 44).

32 Ker pojem višje sile nima enake vsebine v okviru vseh področij uporabe prava Unije, je treba njegov pomen določiti glede na pravni okvir, v katerem naj bi imel učinke (glej zlasti sodbi z dne 7. decembra 1993 v zadevi Huygen in drugi, C-12/92, Recueil, str. I-6381, točka 30, in z dne 13. oktobra 1993 v zadevi An Bord Bainne Co-operative in Compagnie Inter-Agra, C-124/92, Recueil, str. I-5061, točka 10, in zgoraj navedeno sodbo SGS Belgium in drugi, točka 45).

33 Glede Uredbe št. 3665/87 je treba navesti, da se njena člena 5 in 11 o pogojih plačila nadomestila in o povračilu preveč plačanih zneskov ter o sankcijah, ki se uporabijo, izrecno nanašata na višjo silo.

34 Namen teh določb je natančno opredeliti in omejiti učinke višje sile pri izvoznih nadomestilih (glej v tem smislu sodbo z dne 29. septembra 1998 v zadevi First City Trading in drugi, C-263/97, Recueil, str. I-5537, točka 41).

35 Prvič, kar zadeva člen 5(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 je za plačilo nadomestila poleg pogoja, da je proizvod zapustil carinsko območje Skupnosti, določen še pogoj, da je bil uvožen v tretjo državo izvoza (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi First City Trading in drugi, točka 27, in SGS Belgium in drugi, točka 40). Ureditev Skupnosti, ki je veljala v času dejanskega stanja v glavni stvari, namreč določa odobravanje izvoznih nadomestil samo na podlagi objektivnih kriterijev, zlasti količine, vrste in lastnosti izvoženega proizvoda ter njegove geografske destinacije (sodba z dne 11. julija 2002 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, str. I-6453, točka 40).

36 Člen 5(3) Uredbe št. 3665/87, ki odstopa od tega načela, določa, da je plačilo nadomestila kljub vsemu zagotovljeno, kadar se proizvod po zapustitvi carinskega ozemlja Skupnosti pokvari ali uniči med prevozom zaradi višje sile, tako da ga ni mogoče dati v promet v tretji državi izvoza (zgoraj navedena sodba SGS Belgium in drugi, točka 43).

37 Člen 5(3) Uredbe št. 3665/87 je izjema od normalne ureditve izvoznih nadomestil, zato ga je treba razlagati ozko. Ker je obstoj višje sile pogoj *sine qua non* za to, da se lahko vloži zahtevek za nadomestilo za izvoženo blago, ki ni bilo dano v promet v tretji državi izvoza, je treba ta pojem razlagati tako, da ostane število primerov, v katerih se odobri tako plačilo, omejeno (zgoraj navedena sodba SGS Belgium in drugi, točka 46, in po analogiji sodba z dne 20. novembra 2008 v zadevi Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading proti Komisiji, C-38/07 P, ZOdl., str. I-8599, točka 60).

38 Drugič, glede člena 11 Uredbe št. 3665/87 je iz prve in druge uvodne izjave Uredbe št. 2945/94 razvidno, da je glede na izkušnje treba poostriti ukrepe za boj proti nepravilnostim in predvsem proti prevaram, ki bi lahko škodljivo vplivale na proračun Unije, ter da je s tem namenom treba predvideti povračilo preveč plačanih zneskov in kazni, pri čemer subjektivni vidik storjene kršitve v zvezi s tem nima vpliva (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Käserei Champignon Hofmeister, točki 40 in 60). Tako ta člen 11 določa odgovornost izvoznika za pravilnost deklaracije pod grožnjo kazni, pri čemer se upošteva ravno njegova vloga zadnjega člena v verigi proizvodnje, predelave in izvoza kmetijskih proizvodov (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Käserei Champignon Hofmeister, točki 62 in 81).

39 Glede kazni, ki se uporablja, člen 11(1), prvi pododstavek, točki (a) in (b), Uredbe št. 3665/87 določa, da če je izvoznik zaprosil za višje nadomestilo, kot velja za dejansko izvožene proizvode, se nadomestilo zmanjša bodisi za polovico razlike med zaprošenim nadomestilom in nadomestilom, ki velja za dejanski izvoz, bodisi za dvakratno razliko med zaprošenim nadomestilom in veljavnim nadomestilom, če se izkaže, da je izvoznik namenoma navedel napačne podatke.

40 Torej se, če gre za namerno dejanje, poveča le višina kazni in se kazen, določena v členu 11(1), prvi pododstavek, točka (a), uporabi tudi, če ni podana izvoznikova krivda. V slednjem primeru se kazen, predvidena v prvem pododstavku navedenega odstavka 1, ne uporabi le v primerih, ki so taksativno našteti v njegovem tretjem pododstavku (sodba z dne 24. aprila 2008 v zadevi AOB Reuter, C-143/07, ZOdl., str. I-3171, točka 17).

41 Med izjemami iz člena 11(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 3665/87 so navedeni višja sila, nekateri izjemni primeri zaradi okoliščin, na katere izvoznik nima vpliva, in očitna napaka v zvezi z zaprošenim nadomestilom, ki jo prizna pristojni organ.

42 Vendar je treba spomniti, da te določbe izvoznike oproščajo samo plačila kazni, ne pa tudi povračila prejetih nadomestil (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo First City Trading in drugi, točka 46).

43 Sodišče je v zvezi s tem razsodilo, da se k taksativnemu seznamu iz člena 11(1), tretji pododstavek, Uredbe št. 3665/87 ne more dodati nov primer izjeme, in sicer neobstoj krivdnega ravnanja izvoznika. Čeprav namreč kršitev ali napaka njegovega sopogodbenika lahko pomeni okoliščino, na katero izvoznik nima vpliva, ta spada pod običajno poslovno tveganje in je v okviru trgovskih poslov ni mogoče šteti za nepredvidljivo. Izvoznik je prost pri izbiri svojih sopogodbenikov in mora biti ustrezno previden, tako da ali vključi ustrezne klavzule v zvezi s tem v pogodbe, ki jih sklepa s sopogodbeniki, ali sklene posebno zavarovanje (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Käserei Champignon Hofmeister, točka 80 in navedena sodna praksa, in AOB Reuter, točka 36).

44 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da se dejansko stanje v postopku v glavni stvari ne more šteti za višjo silo v smislu člena 5(3) Uredbe št. 3665/87.

45 Zadevnega blaga, ki – kot je razvidno iz predložitvene odločbe – najverjetneje nikoli ni zapustilo ozemlja Unije, namreč ni mogoče obravnavati, kot da je bilo pokvarjeno ali uničeno med prevozom v smislu člena 5(3) Uredbe št. 3665/87.

46 Poleg tega se družba Eurofit ne more sklicevati na izjemo višje sile iz člena 11(1), tretji pododstavek, prva alinea, Uredbe št. 3665/87. Ni namreč sporno, da je bila sopogodbenica družbe Eurofit kazensko obsojena zaradi ponarejanja dokumentov v okviru izvoznih nadomestil. V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 43 te sodbe, taka okoliščina pomeni običajno poslovno tveganje v okviru trgovskih poslov in je torej pri pogodbenih razmerjih, vezanih na izvoz, ki je upravičen do nadomestila, ni mogoče šteti za nepredvidljivo.

47 Ugotoviti je treba tudi, da čeprav je ravnanje carinskega organa, kakršno se v postopku v glavni stvari očita BIRB, in sicer da izvozniku ni posredoval podatkov ali celo da mu je namerno posredoval napačne podatke, mogoče upoštevati pri presoji nekaterih izjemnih primerov v smislu člena 11(1), tretji pododstavek, druga alinea, Uredbe št. 3665/87, pa tako ravnanje zadevnega izvoznika ne more razbremeniti obveznosti povračila neupravičeno prejetih nadomestil (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading proti Komisiji, točka 65).

48 Te ugotovitve zgoraj navedena sodba De Haan ne more omajati. Sodišče je namreč po eni strani v točki 32 te sodbe menilo, da lahko potrebe preiskave, namenjene identificiranju in prijetju storilcev ali sostorilcev izvedene goljufije ali poskusa, upravičujejo zavestno opustitev, v celoti ali delno, obveščanja zadevnega gospodarskega subjekta. Po drugi strani je Sodišče v točkah 53 in 54 iste sodbe razsodilo, da potrebe take preiskave ob neobstoju vsakršnega goljufivega ravnanja ali malomarnosti zavezanca in iz razlogov enakopravnosti lahko pomenijo poseben položaj v skladu z zakonodajo, ki se uporabi za dejansko stanje v tej zadevi, in sicer člen 13(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 1430/79 z dne 2. julija 1979 o povračilu ali odpustu uvoznih in izvoznih dajatev (UL L 175, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 3069/86 z dne 7. oktobra 1986 (UL L 286, str. 1).

49 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da opustitev pristojnih carinskih organov obveščanja izvoznika o obstoju tveganja, da je njegov sopogodbenik storil kaznivo dejanje goljufije, ne pomeni višje sile v smislu določbe Uredbe št. 3665/87 in posebej člena 11(1), tretji pododstavek, prva alinea, te uredbe. Čeprav taka opustitev lahko pomeni izjemen primer v smislu člena 11(1), tretji pododstavek, druga alinea, Uredbe št. 3665/87, pa tega izvoznika ne more razbremeniti obveznosti povračila neupravičeno prejetih izvoznih nadomestil, saj je ta oproščen le plačila kazni na podlagi tega člena 11.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

Opustitev pristojnih carinskih organov obveščanja izvoznika o obstoju tveganja, da je njegov sopogodbenik storil kaznivo dejanje goljufije, ne pomeni višje sile v smislu določbe Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994, in posebej člena 11(1), tretji pododstavek, prva alinea, te uredbe. Čeprav taka opustitev lahko pomeni izjemen primer v smislu člena 11(1), tretji pododstavek, druga alinea, Uredbe št. 3665/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2945/94, pa tega izvoznika ne more razbremeniti obveznosti povračila neupravičeno prejetih izvoznih nadomestil, saj je ta oproščen le plačila kazni na podlagi tega člena 11.

Podpisi